

41 διὰ Φοίνικας ὀγδοήκοντα ἀρ. 80 πληρωτέους εἰς ἡμέματα τὴν 12 Νοεμβρίου τοῦ τρέχοντος ἔτους εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ ἀνωτέρω, καὶ παρέπεσαν ἀμφότερα.

Ἐὰν αὐτὰ ταῦτα τὰ γραμμάτια δὲν παρουσιασθῶσιν εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν, ἀφ' ἧς καταρτηθῇ ἡ παροῦσα εἰδοποίησις, εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα τῆς Ἑλλάδος, οἱ ἄνω εἰρημένοι, ἦτοι Φοίν. πεντακόσιοι, καὶ οἱ ὀγδοήκοντα θέλουν πληρωθῇ εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ Κ. Χατζή Νικητοῦ Κουκμάκου, καὶ τὰ περὶ ὧν ὁ λόγος γραμμάτια θέλουν εἶσθαι ἄκυρα.

Ἐν Ἀργεὶ τὴν 8 Δεκεμβρίου 1831.

Ἡ Ἐπιτροπὴ, Γ. ΚΟΝΤΟΥΜΑΣ, Α. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἀκολουθία τῶν πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἀναφορῶν.

Ἀναφορὰ τῆς ἐπαρχίας Μηλέας.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ Σ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Οἱ ὑπογεγραμμένοι κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας Μηλέας εἰς ὧ εἴμεθα κυριευμένοι ἀπὸ τοὺς κλαυθμούς καὶ ὀδυρμοὺς διὰ τὴν στέρησιν τοῦ κοινοῦ πατρὸς Κυβερνήτου, εὕρισκόμεθα τὸ ἀντικείμενον τῆς λύσεως, ὅπου τρέφει ἐναντίον μας ἡ πατροκτόνος οἰκογένεια τῶν Μαυρομιχαλῶν.

Εὕρισκόμεθα εἰς τὴν πλέον μεγίστην ἀθυμίαν καὶ θλίψιν, ὅπου ὑστερήθημεν εὐσπλαγχον πατέρα, εἰς τοῦ ὁποίου τὰς ἡμέρας ἀπηλαύσαμεν τόσα ἀγαθὰ, καὶ ἠλπίζαμεν εἰς τὸ μέλλον πλείοτερα, ἡξέυροντες, πόσον ὁ αἰδίδιμος ἐφρόντιζε διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ ἔθνους, καὶ διὰ τῆς πατρὶδος μας τὴν ἐξημέρωσιν.

Εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεόν, ὅτι ἡ Τ. Ε. διεδέχθη τὰ Διοικητικὰ πράγματα, καὶ μετὰ Θεὸν εὐχαριστοῦμεν τὴν Σ. Γερουσίαν, ὅπου ἐψήφιστε Διοικητικὴν διάδοχον Ἐπιτροπὴν, καὶ δὲν ἄφητε παραλυμένον τὸ ἔθνος.

Εἰς ὑμᾶς, Κύριοι, ἀφιεγοῦμεν τὰς ἐλπίδας μας, τοῦ νὰ παραστήσετε εἰς τὰ ὄμματα τοῦ φωτισμένου Κόσμου, ὅτι ἡ στυγερά πρᾶξις ἀνήκει εἰς τὴν μυσταρὰν οἰκογένειαν τῶν Μαυρομιχαλῶν, ἀποδίδεται ὡς ἀποτέλεσμα τῆς κατὰ τὴν Ὑδραν μοχθηρᾶς συνεδριάσεως τῶν κακούργων ἰδιοτελῶν, καὶ ὅτι αὕτη ἡ συνεδρίασις διὰ τοῦ πυρὸς καὶ τῶν αἱμάτων, τὰ ὅποια ἐχύθησαν εἰς τὴν Καλαμάταν, ἤσπαζε τοῦτον καὶ ἐκείνον τὸν ποταπὸν Σπαρτιάτην καὶ τὸν ἔστυρε μὲ τὸ πνεῦμα τὸ πονηρὸν, ὁμομάσασα πληρεξούσιον διὰ τῆς πλέον ἀξιοτιμωρήτου πράξεως τῆς πλαστογραφίας.

Ἀξιότιμοι Κύριοι, τοῦτους πάντας οἱ ὑποσημειούμενοι ἀπακηρύττοντες, οὕτως πρᾶξιν των δεχόμεθα, εὖτε γνωρίζομεν διὰ γνησίους υἱοὺς τῆς Σπαρτίας. Τρεῖς δὲ διὰ τὸν ὑψιστὸν Θεὸν τῆς δικαιοσύνης σπεύσατε νὰ παραστήσετε εἰς τὸν Κόσμον ὅλον τοῦ ἔθνους τὴν ἀθωότητα. Ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἰδῇ τὸ ἔθνος τὰ αἰσθημὰτά μας, παρακαλοῦμεν νὰ δημοσιευθῇ ἡ παρῶσα μας διὰ τῆς Ἐφημερίδος, ἵνα διαπαντὸς εἴμεθα ἀνεύθυνοι.

Τὴν Οκτωβρίου 1831, ἐκ τῆς ἐπαρχίας Μηλέας.

Οἱ εὐπειθεῖς καὶ ὑποκλινέσθαι δούλοι, Π. Καλμάλος, Δ. Κεβέλος, Κ. Καβέλος, Α. Καβέλος, Χ. Καβέλος, Γ. Καβέλος, Στ. Καβέλος, Π. Τουδάκος.

(Ἐπὶ τῇ καὶ αἱ λοιπαὶ ὑπογραφαὶ τὸν Ἀρ. 126)

Εἰς ἔλλειψιν τῆς ἐπαρχιακῆς Δημογεροντίας Μηλέας, ἐπὶ

κυροὶ ἡ Δημογεροντία Σλαυροπηγίου τὰς ἀνωθεν καὶ ὀπισθεν γνησίας ὑπογραφάς.

Τὴν 3 Δεκεμβρίου 1831, ἐν Ἀργαῖς.

Οἱ Δημογέροντες Μ. Νικητάκης, Σ. Καπετανάκης.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 18 Δεκεμβρίου.

Κατὰ τὴν 5 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἀπεβίωσεν ὁ Γενικὸς Ταμίας τῆς Ἑλλάδος Κ. Ἀντώνιος Τζούνης· αἱ παρευρεθείσαι ἐντῦθα Στρατιωτικαὶ καὶ Πολιτικαὶ Ἀρχαὶ συνώδευσαν τὸν νεκρόν. Ὁ δὲ Ἱεροκλῆς Κύριος Καλλίνικος Καστόρχης ἐξεφώνησε τὸν ἀκόλουθον ἐπιτάφιον λόγον.

« Τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ ἐτάφη καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζῇ εἰς γενεάς. Σεῖράχ, Κεφ. μδ' »

» Ὡς φιλόσοφος ἀπεκρίθη ὁ φιλόσοφος Σόλων πρὸ τὸν Βασιλέα Κροῖτον, ὅταν τὸν ἠρώτητε, ποῖος εἶναι ὁ πλέον εὐδαιμονέστερος ἀπὸ ὅλους τῶν ἀνθρώπων τοῦ κόσμου; εἰπὼν, ὅτι εἶναι, Τέλλος ὁ Ἀθηναῖος, ὃς εὖ τε ἐδίου, καὶ ὃς ὑπὲρ πατρίδος ἀπέθανε. Δὲν ἠθέλητε νὰ κολακεύσῃ τὸν κενόδοξον καὶ ἀγέροχον βασιλέα ὁ φιλόσοφος, καὶ νὰ ὀνομάσῃ αὐτὸν πλέον εὐδαιμονέστερον ὅλων τῶν ἄλλων. Ἄς τὸν εἶδεν εἰς θρόνον πολῦτιμον καθήμενον, ἃς τὸν εἶδεν ἐνδεδυμένον μὲ λαμπρὰ καὶ πολυτελῆ ἐνδύματα ἃς τὸν ἤξευρε πλουσιώτατον πάντων· μὲ παρρησίαν φιλοσοφικὴν τὸν εἶπεν, ὅτι ὁ Τέλλος εἶναι ὁ πλέον εὐδαιμονέστερος, ὁ ὁποῖος ἔζησε μὲ ἀρετὴν, καὶ ἀπέθανεν ὑπερασπιζόμενος τὴν πατρίδα του.

» Δικαίως πρέπει νὰ ὀνομασθῇ τοιοῦτος καὶ σὺ μακαρίτα Ἀντώνιε Τζούνη, διότι τοιοῦτος ἔζησες, καὶ τοιοῦτος ἀπέθανες. Φίλοι τοῦ μακαρίου, ἂν ἐγὼ δὲν ἔχω δύναμιν νὰ ἐξιστορίσω ὅλας τὰς ἀρετάς του, ὁμολογήσατέ τας σεῖς, χωρὶς νὰ δειλιάσετε ἀπὸ ἄλλους, καθὼς δὲν ἐδειλίασεν ὁ φιλόσοφος Σόλων ἀπὸ τὸν πολυκλήμονα Κροῖτον· διηγῆθητε πῶς ἀνετράφη νέος, πῶς ἔζησεν εἰς τὴν ἀνδρικὴν τοῦ ἡλικίαν, πῶς συνανατρεφόμενος μὲ συγγενεῖς, πῶς μὲ φίλους, πῶς μὲ ξένους, πῶς μὲ μικροὺς, πῶς μὲ μεγάλους· ὅσα δὲ ἀφορᾷ εἰς τὸν ζῆλον, τὸν ὁποῖον ἀπ' ἀρχῆς ἐδειξεν εἰς τὴν πατρίδα του, ἂν τώρα δὲν ἠμπορέσωμεν λεπτομερῶς νὰ ἐξιστορήσωμεν, ἃς ἰφήσωμεν νὰ ἐξιστορήσῃ ὁ σοφώτατος χρόνος, ὁ ὁποῖος ἀνακαλύπτει καὶ τ' ἀπόκρυφα ἐκάπτον· ὅσα δὲ εἶναι γνωστὰ σήμερον εἰς τοὺς περισσοτέρους, ταῦτα δὲν πρέπει νὰ σιωπήσωμεν, διότι ἀδικοῦμεν τὴν ἀρετὴν.

» Ὑπάγετε, Φίλοι του, ὑπάγετε ὑπουργηματικοὶ τῆς Σ. Κυβερνήσεως, διερευνήσατε τὰ πρακτικά του, ἐξιχνιάσατε τὰ βήματά του, μάθετε τὴν διαγωγὴν του, παραιτηρήσατε τὴν κατάστασίν του, καὶ θέλετε ἰδεῖ βέβαια, εἰ ἔζησεν ὁ μακαρίτης ἐναρέτως, καὶ ὑπερατίξιμους τὴν πατρίδα του ἀπέθανε. Μακρὰν ἦτον τὸ ἀπὸ τοῦ πάθος τῆς ἰδιοτελείας, μακρὰν ἀπὸ τὸν φόβον, μακρὰν ἀπὸ τὴν διαβολὴν, μακρὰν ἀπὸ τὰς ραδιουργίας, καὶ μακρὰν ἀπὸ πᾶσαν ἄλλην περιπλοκὴν καὶ δολιοτύχη. Μειὰ τὴν πρὸς τὸν Θεὸν τὴν ἀγάπην, ἥ διὰ τῶν ἔργων ἀγάπη τῆς πατρίδος του ἦτον τὸ πρῶτον καὶ θεμελιώδες ἀντικείμενον τῶν αἰσ-

λοῦν μου (*). Ἐλάβον καὶ ἄλλας ἐπιστολάς περὶ τοῦ ἐν ἀντικειμένου καὶ περὶ πλέον διατριβῆν τινα πολλὰ ἀπὸ τοῦ Κ. Μ. Μηνᾶ, σπουδαίου Ἑλληνας, τὴν ὁποίαν μετὰ τὴν δημοσίευσιν.

Θέλω ἀπαντήσει ἀκόμη διὰ τῶν πραγμάτων, πρὸς ἄλλας τινὰς κατὰ τοῦ Κυβερνήτου κατηγορίας, καὶ θέλω ἐκθέσει περὶ περιγραφὰς περὶ τοῦ λαμπροῦ τούτου πολίτου, ὅστις καὶ δὲν ἔπαυσε νὰ τριβῇ τὸν εἰλικρινέστερον πατριωτισμὸν, καὶ τοῦ ὁποίου, το ἐπαναλέγω. Ὅλοι οἱ ἀγῶνες ἀπέδωπον εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ἔθνους του, καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν ἐνδεῶν.

Ὁ τάφος εἶναι δοκιματήριον ὅπου ὁ ἄνθρωπος δοκιμάζεται. Ὁ Κομης Καποδιστριας ἀνέκει ἤδη εἰς τὴν ἱστορίαν. Ἡ δὲ θέλει εἰπεῖ, ὅπως, πετὲ ὑπὸ τοῦ. **Ι. Γ. ΕἸΝΑΡΔΟΣ.** (Ἐφημερίς τῶν Συζητήσεων.)

Ἵγειονομικὴ Ἐπιτροπὴ. — Συνέδοicon τῶν Ἱατρῶν. — Ἐν Λονδίῳ 8-20 Ὀκτωβρίου 1831.

Τὰ ἐξῆς εἶναι τὰ πρῶτα συμπτώματα τῆς Χολέρας, ὅταν φανερόνεται μὲ ὅλην τὴν τὴν δύναμιν, κατὰ τὰς ἐν Πετροπόλει γενομένας παρατηρήσεις ὑπὸ τῶν ἱατρειδιδασκάλων Ρωσέλλου καὶ Βαρῆ, καὶ ἐπιβεβαιωθείσας ἐκ πληροφοριῶν ἄλλων τόπων, ὅπου ἐπεκράτησεν ἡ νόσος. — Ζάκη, ναυτίασις, νευρικοὶ σπασμοί, σφυγμὸς διαλείπων, βραδὺς ἢ μικρὸς, συστολαὶ μυῶδεις, αἰτίνες ἀρχόμεναι ἀπὸ τὰ δάκτυλα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν διαδίδονται ταχέως εἰς τὸν κορμὸν, εἶναι αἱ πρῶται ἐνδείξεις τῆς νόσου. Ἀκολουθεῖ ἔπειτα ὁ ἑμετὸς, ἡ ἢ διάρρεια, ἡ καὶ ἀμφότεραι αὗται αἱ ἐκκένώσεις ὕγρῳ ὁμοιάζοντος τοῦ ὀρυζανόρου, τὸν ὀρρὸν, ἡ τὸ κριθαρόνερον. Ἡ μορφή τοῦ προσώπου γίνεται στρυφνὴ καὶ συστέλλεται, οἱ ὀφθαλμοὶ βαθυλόουν, τὸ βλέμμα φανερόνεται φρίκην καὶ ἀγρίότητα. Τὰ χεῖλη, τὸ πρῶτον, ὁ λαιμὸς, αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες, καὶ μετ' οὐ πολὺ τὰ σκέλη καὶ οἱ θράχιονες καὶ ὅλη ἡ ἐπιφάνεια λαμβάνουν χρῶμα μολυβδοειδὲς, κυανεὺν, πορφυροῦν, μαῦρον, ἢ βαδὺ μελαψόν, κατὰ τὸ ἰδιαίτερον τοῦ ἀνθρώπου χρῶμα, το ὁποῖον μεταβάλλεται κατὰ τὴν διάφορον ἔτασιν τῆς ἀσθενείας. Τὰ δάκτυλα τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν μικρύνονται, τὸ δὲ δερμα καὶ τὰ μαλακὰ μέρη, ὑπὸ τῶν ὀπίων σκεπάζονται, ρυτίδουν, ζαρόνουν καὶ διπλύνονται, καὶ οἱ ὄνυχες ἀποκτοῦν χρῶμα φαῖν. Αἱ μεγάλαι φλέβες τῆς ἐπιφανείας σημειοῦνται μὲ μεγάλας γραμμὰς βαθυτέρου μαύρου χρώματος ὁ σφυγμὸς ἢ καταντᾷ λεπτὸς ὡς νήματος, καὶ μόλις κλονεῖται, ἢ καὶ ὀλοτελῶς ἐκλείπει. Τὸ δερμα ψυχραίνεται, ὡς νεκρὸν, καὶ πολλάκις εἶναι ὑγρὸν ἢ γλωσσο πάντοτε ὑγρὰ, πολλάκις λευκὴ καὶ ἀκάθαρτος, μαλακὴ ὅμως καὶ παγωμένη, ὡς νεκρὰ σάρξ. Ἡ φωνὴ σχεδὸν χάνεται, ἡ ἀναπνοὴ ταχεῖα, ἀτακτος καὶ ἀτελής. Ὁ ἀσθενὴς λαλεῖ ὡς ἂν ψιθυρίζων, ἀναπνέει ἐλαφρῶς, καὶ πολλάκις βάλλει τὴν χεῖρά του εἰς τὴν καρδίαν του. Θέλων μὲ ταῦτα νὰ δείξῃ τὴν ἐστίαν τῆς νόσου. Ἐνίοτε ὑποφρουρὸν σκληροῦ σπασμοῦ τὰ σκέλη, οἱ μῆσοι καὶ οἱ νεφροί. Ἡ ἐκρηξὶς τοῦ ὑῤορος παύει ὀλοτελῶς, καὶ ἐπέρχεται ὁ ἑμετὸς καὶ ἡ διάρ-

ρεια, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι τὰ σημαντικώτερα καὶ κινδυνώδεστερα συμπτώματα, καὶ εἰς πολλοὺς ὀρρῶστους τῆς ἀσθενείας ταύτης ἢ δὲν ἦταν δυνατὰ, ἢ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ μολύσματος ἔσταματήθησαν μὲ ἱατρικά. εἶναι πασίδηλον ὅτι τὸ οὐτιοῦδέστερον καὶ ἰδιαίτερον σύμπτωμα τῆς νόσου ταύτης εἶναι ἡ αἰφνυδία κατάθλιψις τῶν ζωτικῶν δυνάμεων, ἡγεῖς φανερόνεται ἀπὸ τὴν ἐλαττωμένην ἐνέργειαν τῆς καρδίας, ἀπὸ τὸ κρῦος τῆς ἐπιφανείας καὶ τῶν ἄκρων, καὶ ἀπὸ τὴν στάσιν ὅλης τῆς κυκλοφορίας. εἶναι δὲ ἀναγκάζον να παρατηρῆται τὸ φαινόμενον τοῦτο, ἐπειδὴ δεῖκνυται τὰ σωτήρια μέτρα, τὰ ὅποια εἰμπορεῖ τις νὰ μεταχειρισθῇ ἰφθως καὶ ἐπωφελῶς, ὅταν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἔχῃ παρηγεῖν τὴν βοήθειαν τοῦ ἱατροῦ.

Πρέπει λοιπὸν νὰ προστρέξῃ ὁ ἀσθενὴς χωρὶς ἀναβολὴν εἰς ὅλα τὰ μέσα, δι' ὧν δύναται νὰ ἀναδοθῇ εἰς τὸ αἷμα ἡ κυκλοφορία, καὶ νὰ διατηρῆται ἡ θερμότης τοῦ σώματος. Ὁ ἀσθενὴς πρέπει νὰ ἔμδῃ εὐθὺς εἰς τὸ στρώμα καὶ νὰ τυλιχθῇ μὲ ζεστὰ μάλλινα σκεπασμάτα, καὶ νὰ κρατῆται θερμὸς μὲ ἄλλα ἐξωτερικὰ βοηθήματα, οἷον συχνὰ τριψίματα μὲ φανέλλας καὶ οἰνόπνευμα καμφοράτα, καταπλάσματα ἀπὸ συναποσπῶρου καὶ λινωσπῶρου ἔτα μέρη ἐπὶ τοῦ στομάχου, καὶ μάλιστα ὅταν ἔχῃ στομαχίονον καὶ ἑμετὸν παρόμοια καταπλάσματα εἰς τοὺς ποδας καὶ εἰς τὰς κνήμας διὰ νὰ ἐπαναλάβουν τὴν θερμότητά των. Δύναται δὲ νὰ ἐπιταχυνθῇ ἡ θέξις τοῦ σώματος, εἰάν τις ἐπιθέσῃ εἰς τὰ διάφορα μέρη αὐτοῦ σακκούκας γεμάτας ἀπὸ ζεστοῦ ἄλας ἢ ζεστὰ πίτυρα. Διὰ νὰ ἐξαναρχισῇ καὶ διατηρηθῇ ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος, εἰμπορεῖ νὰ δοθῇ εἰς τὸν ἀσθενὴ ὀρρὸς εἰς ἄττον οἶνον μὲ ἀρωματικά, ἢ οἰνόπνευμα μεμιγμένον μὲ θερμὸν ὕδωρ ἢ ἀμμωνιακοῦ ἁλάτος ἐν κοχλιάριον εἰς θερμὸν ὕδωρ, ἐπαναλαμβάνονμεν συχνάκις, ἢ εἰμποροῦν νὰ δίδονται εἰς αὐτὸν ἀπὸ πέντε ἕως εἰκοσι σταγόνες οὐσιώδους τινὸς ἐλαίου, οἷον ἡδυσμένου, γαροφάλου, ἢ καγεπουτ, μέσα εἰς μικρὸν ποτήριον ὕδατος. Εἰμπορεῖ τις ἀντ' αὐτῶν νὰ μεταχειρισθῇ, εἰάν ὁ στομαχὸς δέχεται, ζωμὸν θερμὸν μὲ ἀρώματα. Εἰς τὰς πολλὰ δεύνας περιστάσεις, ἢ ὅταν εἶναι δύσκολον νὰ λάβῃ τις τὴν βοήθειαν τοῦ ἱατροῦ, εἰμπορεῖ νὰ λάβῃ ὁ ἀσθενὴς ἀπὸ 20 ἕως 40 σταγόνας λαδάνου ἀναμεμιγμένου μὲ κἀνὲν ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα θερμὰ ποτά. Ταῦτα τὰ ἀπλὰ μέσα προβάλλονται ὡς βοηθήματα χρησιμεύοντα κατὰ τὴν πρῶτην ἐμφάνισιν τῆς νόσου, ὅταν τις δὲν εἰμπορῇ νὰ λάβῃ τὴν συνδρομὴν τοῦ ἱατροῦ. Περὶ δὲ τῶν μετέπειτα μέσων, τὰ ὁποῖα ἔχει νὰ μεταχειρισθῇ τις εἰς τὴν θεραπειάν τῆς νόσου, πρέπει νὰ εἰπωμεν ὅτι μεχρὶ τούδε δὲν εὐρέθη κἀνὲν εἰδικὸν ἀντιφάρμακον, οὔτε κἀνὲν σχεδὸν θεραπειᾶς δὲν ἀπέδειξεν ἀκόμη ἡ πείρα, ὥστε νὰ συστήσωμεν μετὰ βεβαιότητος τὴν πρᾶξιν του. Εὐλόγως δὲ πιστεύομεν ὅτι περὶ τούτου θέλομεν λάβει πλέον ἐκτεταμένης πληροφορίας ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ μέρη τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἡπειροῦ ὅπου ἀκαταπαύστως ἐπικράτει ἡ νόσος ἀλλ' ὅπως καὶ ἂν ἔχῃσι τὰ πράγματα, θάρρυνμεν πολλὰ εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸν ζήλον, τὸν ὁποῖον διέτταν καταβάλλει εἰς ἡμᾶς ἱατροί, διὰ νὰ συστήσωσιν ἐπὶ ταῦτο σχεδὸν θεραπειᾶς.

Ἐρρίκος Ἀλφόρδος, Πεδιτροπὸς τῆς Ἐπιτροπῆς. (Ἐφ. τῆς Μάλιας.)

(*) Οἱ ὑπογράφοντες τὴν ἐπιστολὴν ταύτην ἐμπαριέχουσιν τὴν ἐξήγησιν τῶν πλέον ἐντύμων καὶ γενναίων αἰσθημάτων, εἶναι οἱ Κύριοι, Κ. Γουλεμῆς, Ε. Α. Γουγιέρ, Κ. Κωλοκώτρωνης, Ι. Καλέρης, Μ. Μηνᾶς, Α. Βαδίνος, Τοπάλης, Α. Παπαθεοδώρου, Α. Μεταξᾶς. Ὁ Ἐκδότης.

ημάτων του. Ἐπόμενα ἦσαν, τὸ φιλήσυχον, τὸ ἀτάρακτον, τὸ ἀγαθοποιὸν καὶ παντευεργετικὸν, τὸ ὑπομονητικὸν τὰς περιπεπτώσας δυστυχίας του, ἡ ὑποταγὴ εἰς τὰ ἀθεστώτα, τὴν ὁποίαν χρεώσθαι πᾶς εἰάρετος πατριώτης. ἡ λύπη, ἡ ἰς ἐφλεγε τὴν ψυχὴν τοῦ ἀντεστραμμένην πατριῶν τὴν διάθεσιν τῶν, ὅσοι ἀντεστραμμένην ἤθελον πάντε νὰ βλέπουν τὴν ἡσυχίαν τῆς πατρίδος τῶν.

Ἐπρεχε μὲ ἔνθερμον ζήλον καὶ μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς νὰ σβένῃ, ὅσον ἐδύνατο, πᾶσαν συμπίπτουσαν ταραχὴν ὑπερληριάζουσιν τὴν εὐτυχὴν πρόοδον τοῦ ἔθνους τοῦ. Πρῶτος συνεργὸς ἐφάνη εἰς ἐκείνην τὴν πάδημον χρηματικὴν συνδρομὴν, ἥτις ἐγγεινεν εἰς τὴν πλατεῖαν τοῦ Πλατάνου διὰ τὴν ἐξαπαύσιν τὰ δίκαια παράπονα τῶν ἐν Μεσολογίᾳ ἀριστευόντων, τὰ ὁποῖα ἐπαπειλοῦν τότε τοὺς ἐνταῦθα πολίτας, καὶ ὅλην τὴν Ἑλλάδα. Ὅπου ἤκουεν ἐρίδας καὶ σχίσματα, παρὼν ὁ Τσουνῆς, διὰ τὰ προφθάσι, ὅσον ἐδύνατο, διὰ τὴν πατριωτικὴν τοῦ λόγον ὅπου ἐβλεπεν ὁλεθροὺς τῆς πατρίδος τοῦ συμφωνίας, μακρὰν ὁ Τσουνῆς ἀπὸ ταύτας, διότι μακρὰν εἶχε τὴν ἐφεσίν τοῦ ἀπὸ τοῦ κενόδοξον καὶ φιλόπλουτον. Τέλος πάντων τοιοῦτος ἦτον ὁποῖος καὶ ἐφαίνετο, καὶ τοιοῦτος ἐφαίνετο, ὁποῖος καὶ ἦτον.

Τὸν ἐτίμησεν ὁ ἀοιδιμος ἡμῶν Κυβερνήτης μὲ ἀλλεπαλληλὰ ὑπουργήματα, τὸν ἔθεσεν τελευταῖον καὶ Γενικὸν Ταμιαν τῆς Ἑλλάδος. Μόνα δὲ τὰ χρέη τοῦ ἐπροσπάθει μὲ εὐλικρίνειαν νὰ ἐκτελῇ, διότι μόνῃ ἡ εὐλικρινὴς ἐκπλήρωσις τούτων ἐστοχάζετο, ὅτι ἦτον ἡ τιμὴ τοῦ ζῶν καὶ μετὰ θάνατον διὸ καὶ θὰ λέγουν εἰς τὸ ἐξῆς περὶ αὐτοῦ ὅλοι. "Τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ ἐτάφη, καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ ζῇ εἰς γενεάς.,"

Δὲν λέγω ψεύματα, ἀν εἶπω περὶ αὐτοῦ, ὅτι εἶπε ποτὲ ὁ Ὅμηρος διὰ ἄλλον, δέκα τοιοῦτους ἀγαθοὺς πολίτας εἶθε νὰ εἶχεν ἡ πατρίς μας ὡς σὲ, μακαρίτα Τσουνῆ! Πτωχὸς τῆς ἀπέθανες διὰ τὴν πατρίδα σου τῷ ὅτι, ἀλλ' αἱ εὐχαὶ τῶν πτωχῶν καὶ ὀρφανῶν συγγενῶν σου καὶ ξένων, τῶν ὁποίων ἐβοήθει, διὰ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, πλουτίζου τὴν ψυχὴν σου μὲ τοὺς μακαρισμοὺς, οἱ ἔπαινοι τῶν φίλων σου, καὶ ἐκείνων, ὅσους εὐεργέτης, σπολίζου τῷ τῷ λειψανόν σου ἡ Σ. Κυβερνήτης τιμᾷ ἀξίως τὴν κηδεῖαν σου, καὶ ἡ ἀθάνατος ἱστορία θὰ διακωδικοῖ τὸ ὄνομά σου, εἶθε ν' ἀκολουθήσῃ εἰς τὴν πατρίδα ὅτι σὺ ἀσθενῶν ἐζητεῖς ἀπὸ τοῦ οὐράνιον σου πατέρα, ἀγαθὲ, πατριῶτα! Θεέ μου, ἔλεγε, δὲν πονῶ, διότι λαμβάνω πρόωρον θάνατον, πονῶ, διότι δὲν εἶδα τὴν πατρίδα μου εἰς τὴν τελείαν εὐημερίαν τῆς, ὁ δὲ ἐδικός μου πόνος εἶθε νὰ μὴν μείνῃ εἰς τοὺς ζῶντας καὶ μετὰγενεστέρους μου συμπολίτας. Σὺ θεέ μου, ἐκλείνον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον, καὶ βῆθησεν τοῦ καταπονέμενον λαόν σου λάλητον ἀγαθὰ εἰς τὰς καρδίας τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ δὸς εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς μου Ἕλληνας, καὶ ἀξίωσέ τους τῆς τελείας ἐλευθερίας τῶν. Ἄς εἰπώμεν δὲ καὶ ἡμεῖς, ὅσοι συνοδεύομεν τὴν κηδεῖαν τοῦ. Αἰωνία σου ἡ μνήμη. αἰμνήσητε Α. Τσουνῆ!

Γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Πρὸς τὸν Ἐκδότην τῆς Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων.

Παρίσια, 10 Νοεμβρίου 1831.

Κύριε,

Ἐπὶ ἔφθασε κατὰ τὴν ἐλπίδα μου ἡ στιγμή νὰ ἀποφασισθῇ ἡ τύχη τῆς Ἑλλάδος, κρίνω ἐπ'ἀνάγκης νὰ κάμω καὶ πάλιν ἀνάμνησιν περὶ τοῦ Κόμητος Καποδίστρια, ἀκολουθῶν τὰς ἀπαντήσεις μου εἰς ὑποθέσεις, ἡ μᾶλλον εἰπεῖν κηλίδας, τὰς ὁποίας τιεὲς τῷ προσήψαν.

Ἡ βαρυτέρα καὶ ψευδεσττέρα ἐν ταυτῷ τῶν κατηγοριῶν τῶν ἐχθρῶν τοῦ εἶ.αι ἡ ἀκόλουθος.

"Ὁ Κυβερνήτης, παρεβίασε τὸ Σύνταγμα, εἰς τὸ ὁποῖον ὠκίσθη, καὶ ἐσφετερισθὴ πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν.," Ἰδοὺ ἡ ἀπάντησις μου.

"Ἀμα ἔφθασεν εἰς τὴν πατρίδα τοῦ τὴν Ἑλλάδα, προσκεκλημένος ὁ Κόμης Καποδίστριας, ἐδηλωσάσθαι εἰς τὰ συνεδριάζοντα μέλη τοῦ Νομοθετικοῦ Σώματος, ὅτι δὲν ἐδύνατο νὰ δεχθῇ τὸν εἰς τὸ Σύνταγμα ἐνδιαλαμβανόμενον ὄρκον. Ὁ ὄρκος οὗτος τὸν ὑπεχρέωνε νὰ διατηρήτῃ τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ νὰ κυβερνήσῃ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἰδίου Συντάγματος. Ὁ Κόμης Καποδίστριας ὡμολόγησεν πασιφανῶς εἰς τὸ Νομοθετικὸν τοῦτο Σῶμα, ὅτι ἡ τιμὴς ἄνθρωπος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ διατηρήσῃ ὅ,τι δὲν ὑπάρχει πραγματικῶς, καὶ νὰ ἐνεργήσῃ ὅ,τι δὲν ἐνεργεῖται" (κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην δὲν εἶχε λάβει εἰσέτι ἡ Ἑλλὰς τὴν ἀνεξαρτησίαν της.) Ἀφῆκε μοι ταῦτα πλήρη εἰς τὴν Βουλὴν τὴν ἐξουσίαν ἢ νὰ ἀναβάλῃ τὸ Σύνταγμα καὶ παραδεχθῇ προσωρινὴν Κυβέρνησιν, ἕως νὰ συγκαλεσθῇ νέα Συνέλευσις, ἢ νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν ἄλλου Κυβερνήτου. Τὸ Νομοθετικὸν Σῶμα μετὰ ὥριμον σύσκεψιν παρεδέχθη τὴν πρώτην πρότασιν τὸ ν' ἀναβάλῃ δηλ. τὸ Σύνταγμα καὶ παραδεχθῇ προσωρινὴν Κυβέρνησιν μέχρι νέας Συνελεύσεως. Τότε ὁ Κόμης Καποδίστριας ἐδέχθη τὴν Κυβερνητικὴν Ἐξουσίαν, ἡ δὲ Συνέλευσις δὲν ἐδυνήθη νὰ συγκροτηθῇ εἰμὴ τὸ ἐπόμενον ἔτος, καὶ ὁ Κυβερνήτης ἔδωκε λόγον εἰς τὴν Συνέλευσιν τοῦ Ἄργους περὶ τῆς βραδύτητός της.

Παραψηφεῖ ἡ Συνέλευσις αὕτη ἐπῆνεσε τὴν ἀπόφασιν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου καὶ ὅλας τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως ἔπραξε δὲ καὶ τι περισσώτερον. Εἰς περιστάσεις τοσούτον δεινὰς ἐνόμισεν ἀπολύτου ἀνάγκης ἔργον τὸ νὰ παραθέσῃ ὅλην τὴν ἐξουσίαν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Κυβερνήτου. Ἄς εὐαρεστηθῶν λοιπὸν οἱ ἐχθροὶ τοῦ Κόμητος Καποδίστρια νὰ μελετήσουν τὰς πράξεις τῆς Συνελεύσεως, καὶ τότε διὰ τῶν ψηφισμάτων τῆς ἰδίας ταύτης Κυβερνήτου Συνελεύσεως θέλουν γ.ωρίσει, ὅτι ὁ Κυβερνήτης δὲν παρεβίασε καθόλου τὸν ὄρκον τοῦ, οὔτε αὐθαιρέτως συνεκένκρωτε τὴν Ἐξουσίαν εἰς τὰς χεῖράς του.

Ὅσον ἐρευνᾶται ἡ διαγωγὴ τοῦ Κυβερνήτου, τόσον θαυμάζεται. Ὁ σκοπός μου δὲν ἀποβλέπει ἤδη εἰς τὸ νὰ κατηγορήσω κανένα, διότι πρέπει νὰ καθήκονταί τις, καὶ ὅχι α ἐρεθ.ζῇ τὰ πάθη ἄλλὰ διακηρύττω ἐκ νέου, ὅτι ὁ πατηρ οὗ ἔθνους ἐδολοφονήθη, καὶ τὸ ἐγκλημα τοῦτο θέλει θεωρεῖσθαι εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς τὸ μέγιστον ἰὼν δυστυχημάτων.

Ἡ ἀνὰ χεῖράς μου ἐπιστ.λ., ὑπεργεγραμμένη παρὰ πολλῶν Ἑλλήων διατριβῶν ἐν εἰ. Παρίσια, ἐπιβεβαιεῖ τὰς

Ἀριθ 96.

Ἔτους ΣΤ'.

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
 Ἐτήσια Φαίνικας 18
 Ἑξαμηνιαία 18
 Τριμηνιαία 9
 Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῇ
 Γραφείῳ τῆς Ἐφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ
 λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους παρὰ τοῖς Ἐπι-
 σταταῖς τοῦ Ταχυδρομείου.

19 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὁποίας φύσεως καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πρὸς τοὺς Ἀναγνώστας.

Ἡ Σ. Κυβέρνησις εὐηρεστήθη νὰ μὲ διορίσῃ Ἐκδότην καὶ Διευθυντὴν τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος. Ἐδέχθη τὸ ὑπέρβαρυν τοῦτο δι' ἐμὲ χρέος, ὅχι ποτὲ πειθόμενος εἰς τὰς μικράς μου δυνάμεις, ἀλλ' ἐνθαρρυνόμενος εἰς τὸ φύσει συμπαθὲς τῶν συμπολιτῶν μου Ἑλλήνων.

Ἡ βοήθεια καθενὸς ὡς πρὸς τὸ ἔργον μιν θέλει λογίζεται ἀναμφισβόλως μεγίστη ὑποχρέωσις, καὶ καθεμίᾳ ἐπιφελὲς καὶ περισπούδαστος διατριβὴ θέλει καταχωρεῖται ἀμέσως συνοδευομένη καὶ μὲ τὰς ἐδικὰς μου εὐχαριστήσεις.

Ἐπιχειρῶ λοιπὸν τὸ ἔργον μου ἐφωδιασμένος μὲ τοιαύτας καλὰς ἐλπίδας, σὺ δὲ Ἀναγνώστα, ἔχε πάντοτε πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν παρόντα φωτισμὸν τοῦ ἔθνους, διὰ νὰ μὴ λαυθάνῃς εἰς τὰς κρίσεις σου.

Τῇ 17 Δεκεμβρίου 1831, ἐν Ναυπλίῳ.

Ὁ Ἐκδότης Ἰ Γ α λ ι ά τ σ α ς

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Ἀρ. 2779. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Διατάττει,

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Γαλιάτσας διορίζεται Ἐκδότης καὶ Διευθυντὴς τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος, ἀντὶ τοῦ Κυρίου Γ. Χρυσίδου.

Β'. Ὁ μισθὸς τοῦ διορίζεται Φοίν. 200 κατὰ μῆνα.

Γ'. Ὁ ἐπὶ τῆς Δ. Π. Γραμματεὺς, νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Δεκεμβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δ. Π. Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 2791. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον τῆς Ανατολικῆς Ἑλλάδος.

Ἐξεπλήρωσας, κατὰ τὰς εὐχὰς τῆς Κυβερνήσεως, τὸ πρῶτιστον τῶν χρεῶν, τῆς ὁποίας ἐνεμπιστεύθη δημοσίου Ὑπηρεσίας, εἰσαγαγὼν εἰς ὅλας τὰς ὑπὸ τὴν διοίκησίν σου ἐπαρχίας τῆς Ανατολικῆς Ἑλλάδος τὴν δημόσιον ἐκπαίδευσιν διὰ τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῆς συστάσεως διδακτικῶν καταστημάτων.

Ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ ἐπὶ τῆς Δ. Π. Γραμματεῖος ἐπληροφόρηθην τὴν ἔμφροναν διαχειρίσιν τῶν ὁποίων ἔλαβες χρηματικῶν βιηθημάτων, ἀφ' ὧν κατώρθωσας διὰ τῆς συνδρομῆς καὶ τῶν ἀξιεπαίνων πολιτῶν νὰ ἐγείρῃς τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα καταστήματα, τὰ ὁποῖα καὶ ἡμεῖς ἐπεσκέψθημεν αὐτοπροσώπως.

Ἐπὶ ταῦταις ἡ Κυβέρνησις σὰς ἐκφράζει, Κύριε, ἐπισήμως τὴν εὐχαρίστησιν καὶ εὐγνωμοσύνην, τὴν ὁποίαν ὀφείλει πρὸς τοὺς δημοσίον Ὑπουργοὺς, ἐκπληροῦντας μὲ ζήλον τὰ ὑψηλὰ χρέη τῆς Ὑπηρεσίας των.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 15 Δεκεμβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δ. Π. Γραμματεὺς Ν. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἀρ. 18061. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Η ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εἰδοποιεῖ

Ὅτι τὴν 12 Μαρτίου τοῦ 1831 ἔτους κατὰ διαταγὴν τῆς Κυβερνήσεως ἐξεδόθησαν δύο γραμματεῖς, τὰ μὲν ὑπ' Ἀρ 40 διὰ Φοίνικας πεντακοσίους, ἀρ. 500 πληρωτέους εἰς γῆν ἰσότιμον κατὰ τὴν Στερεὰν Ἑλλάδα ἐν καιρῷ διανομῆς, εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ Κυρίου Χατζῆ Μάρκου Κουρκιάνου τὸ δὲ ὑπ'